

KIRKEBLAD

FOR

DAVIK

Nr. 16	Utkommer hver måned	Januar 1932	Utgiver og redaktør: Sogneprest Slaattelid Davik	3. årg.
--------	---------------------	-------------	--	---------

I Jesu navn.

*Jesu navn, bøi du oss ned
i en sann botferdighet.
Jesu navn gi oss i tro
nådens stille fred og ro.
Jesu navn, all synd utdriv,
helliggjør i Gud vårt liv.
Jesu navn, lys op hvert trin,
lys tilsist i himlen inn.*

Jørgen Moe.

Ved nyttår.

Du skal kalle hans navn Jesus; ti han skal frelse sitt folk fra deres synder. Mat. 1, 21.

Jesu navn lyser over hvert nytt år på jorden så langt som Hans evangelium kjennes og troes. Den gamle nyttårstekst forteller om hvordan Jesus blev borger av det jødiske folkesamfund; nitten århundreder har siden vist oss hvordan dette korte menneskeliv i en avkrok av verden har virket som en stille kraft til å forandre jordens skikkelse.

»Han skal frelse sitt folk fra deres synder.« Guds sønn er kommen for å avskaffe Djevelens gjerninger. Han lærte oss å be om at Guds vilje må skje her på jorden som den skjer i himmelen. Og Han sa at all makt i himmel og på jord nu er Ham overgitt, for at alle folkeslag skal bli Hans disipler.

Når vi enfoldig og liketil tror disse ord om og av Jesus, er vi da ikke forpliktet til å se med håp mot fremtiden? Jesu ord er sterke og klare. La alle andre opgi motet, vi som kjemper mot det onde, gjør det ikke; fremtiden hører oss til. Å be og arbeide for at alle folk, også vårt eget, i sannhet

må bli Jesu disipler, det er det beste arbeid av alt. Og derfor, alle I som ber Fadervår: *Et godt nytt år i Jesu navn!*

La oss be: Jesus vår konge og frelser, lys din fred over vårt nye år! La det bli et år med fremgang for ditt rike i våre hjerter, vårt hjem, vår menighet, vårt land, og i hele verden.

Amen.

Våre bønner. II.

Det beste vi kan gjøre, når det gjelder våre bønner, er liksom disiplene å vende sig til Jesus og si til Ham: Herre, lær oss å be. Vi skal legge nøie merke til Hans eksempel. I et tilfelle, i Getsemane, ser vi vår Frelser i bønn. Det som Han da gjorde er til lærdom for oss.

1. For det første forlot Han sine disipler og gikk lenger inn i haven til et stille sted for sig selv. Vi hører i evangeliene at dette var noget som Han stadig gjorde når Han bad. »Han stod op og gikk ut og drog bort til et øde sted og bad der.« (Mark. 1, 35). »Han gikk avsides op på berget for å be.« (Mat. 14, 23). Og Han sier i Bergprekenen til disiplene: »Når du ber, da gå inn i ditt lønkammer og lukk din dør.«

2. Dernest hører vi at Herren knelte ned på den kolde hårde jord. Dermed lærer han oss at vi bør passe oss for en lat og makelig legemlig stilling når vi ber. Det legemlige har ikke lite å si for det sjelelige. Knel ned når du ber, med lukkede øine og foldede hender, og det vil falle dig lettere å holde tankene festet ved Gud og å undgå at de flyr hit og dit, slik som de har så lett for å gjøre.

3. Videre vet vi, at Jesu bønn i Getsemane var en kamp. Lidelsen og døden fore-

stod. Derfor var det Han kjempet og bad. Dette skal lære oss, at også vår bønn koster kamp, dersom den skal være fylt av alvor og virkelighet. Virkelig bønn krever anstrengelse. Skal vi kunne holde våre tanker i tømme, de som har så lett for å adspredes og fare hit og dit, — skal vi virkelig samle vårt sind om Gud, så må vi ta oss sammen. En gammel biskop sa med rette, at ingen vilde nå langt i bønnens liv, uten han til å begynne med så på den som et arbeid, som man måtte forberede sig til og holde ved i med alt det alvor som vi trenger til andre beskjeftigelser som er nødvendige for oss. Det gjelder å være utholdende i bønn.

4. Tilslutt legger vi merke til, at Jesus brukte den samme korte bønn op igjen og op igjen: »Fader er det mulig, så ta denne kalk fra mig; dog ikke som jeg vil men som du vil.« Herav lærer vi for det første, at det er en god ting å bruke korte enkle bønner som stadig gjentages. Gjentakelse er bare av det onde når tankene ikke er festet ved Gud. Og for det andre, at vi alltid må be i underkastelse under Gud. Enhver virkelig bønn har som sitt selvfølgelige utgangspunkt, at ved den Guds navn må bli helliget, Hans rike komme og Hans vilje skje.

Måtte Gud hjelpe oss, så vi kunde bli flittigere, ivrigere, inderligere i våre bønner og få oppleve mere av bønnens kraft og vel-signelse. Der er intet som er viktigere for den kristne enn bønningen.

Fra engelsk.

Miss Frances Howarth.

Miss Howarth, den engelske malerinne som i 6 somre opholdt sig i Nordfjord for å ta skisser fra en natur, som hun så inderlig og hjertelig beundret, døde nu 24. oktober i Syd-England, 90 år gammel. Hennes første opholdssted i Nordfjord var Davik prestegård; derfra tok hun småturer til Innfjorden, Hornindalen, Aalfoten og helt ut til Selje. Hun fikk neppe riktig kontakt med naturen på disse steder, kanskje blev opholdet der for kort. Men i Daviken frådset hun i små idyller: kvernhus, havepartier, gamle stuer, den prektige alleen, hvor

hun listelig plaserte de mest karakteristiske »gamlekarene« og ærværdige kvinneskikkelser. Høststemninger med nysne på fjellene, alle de vidunderlige farver på løvskogen med mørke graner og furuer innimellem, viken, havnen, notlagene, alle de store og små båtene, somme med toppheiste seil og farveglans fra landskapet — alt dette formådde hun å få gripende frem gjennom sin fine kunst i vannfarver (akvareller).

Til Davik meniget skjenket hun det deilige maleri i Totland kirke »Den hellige familie«. Det er en kopi av englenderen sir Joshua Reynolds maleri i Nasjonalgalleriet i London. Miss Howarth var nær 70 år da hun i flere timer hver dag gjennom en hel måned, fra en stige eller en høi trappe, utførte kopien. Originalen hang jo høit oppe i det store rum og det gjaldt om å få arbeidet godt gjort.

Dagen før den store krig brøt ut forlot hun Nordfjord for siste gang; hun tenkte da å komme tilbake våren efter; det lot sig altså ikke gjøre, men gjennom alle disse årene har hun til sine venner i Norge sendt morsomme små skisser og livlige breve i en påfallende fast og tydelig håndskrift, — det siste datert 31. august 1931.

Kirkefolket i Davik vil huske en eldre, tynn og liten dame av en fremmed type, som når hun kom inn i kirken, alltid knelte ned i kirkestolen, la høire hånd over ansiktet og forrettet sin bønn. Miss Howarth var temmelig døv, men hun leste norsk og fulgte godt med i alt salmebokens innhold. Såvidt erindres forsømte hun aldri en gudstjeneste, for samværet med menigheten i kirken vilde hun for ingen pris undvære.

Amalie Eide.

Våre døde.

12. november: Hans Pedersson Reksnes, gift gbr., f. 1866, mageskreft.
26. november: Gudrun Hilmarsdtr. Kjøllestad, ug. hjmv., f. 1904, tæring.

Å telja våre dagar, det lære du oss, at me kann få visdom i hjarta.

Salme 90, 12.

Notisar.

Ved bispevalet fekk sokneprest Skagestad 261 røyster, sokneprest Indrebø 253, sokneprest Berge 183, skulestyrar Wergeland 166 og pastor Marstrander 114.

Aalfot sokneråd sette upp: 1. Indrebø, 2. Berge, 3. Skagestad. — Rugsund sokneråd: 1. Indrebø, 2. Skagestad, 3. Berge. — Davik sokneråd: 1. Indrebø, 2. Skagestad, 3. Berge. — Alle tre innstillingar var samrøystes.

Basarar og festar. I Rugsund 1. nov. til heidningmisjonen og Kinamisjonen kr. 124.20; dessutan bøssepengar 19.20. — I Aalfot 31. okt. til heidningmisjonen 150 kr. — Bortne barneforeining til heidningmisjonen. 46.40; dessutan gåve frå Didrik Bortne med familie 15.92. — I Rugsund 22. nov. til sjømannsmisjonen 67.01.

Til orgelet i Davik kyrkje er vidare kome inn: Marie Sigdestad 10 kr. (tilsaman 50 kr.). I banken er no ialt kr. 6 987.11. — Er her ikkje fleire som vil koma sine lovnader ihug??

Davik sokneråd hadde møte 9. november og valde til formann soknepresten, nestformann Hilmar Kjøllesdal, rekneskapsførar P. H. Endal, revisorar A. R. Daviknes og P. Drageset. Framlegget til kyrkjebusjett vart som ifjor: Utlegg: Brød og vin 50 kr., provsteløn 30, assurance 130, reinhald 70, kasserarløn 15, brensel 80; tilfellige utgifter 785, tilsaman 1160. Innkome: Fisketiende 150, høyet på kyrkjegarden 10.00. Å likna ut 1000 kr. Det vart vedteke å ha ofring i 1932 til sanitetsforeininga 1. påskedag, til heidningmisjonen 1. pinsedag, til indre sjømannsmisjon 1. joledag.

Sekretær Sæther som i november reiste her i prestegjeldet for Ytre sjømannsmisjon, vilde gjerne gjennom bladet senda ei helsing og takk til alle som arbeider for sjømannsmisjonen.

Norske namn (Framhald):

Magne, Magnus. — Magnhild, Målfrid, Mildrid, Møyfrid.

Narve, Norvald.

Odd, Oddvin, Oddvar, Oddmund, Olav, Ottar, Oddmar, Ogmund, Onund. — Oddbjørg, Oddborg, Oddlaug, Oddrun, Oddveig, Olaug, Oddfrid, Oddny, Oddgerd.

Ragnar, Ragnvald, Randulv, Reidar, Reidulv, Roald, Roar, Rollaug, Rolv, Rodmar, Romund, Runolv, Ragnfred. — Ragna, Ragnhild, Ragnfrid, Rannveig, Reidunn, Rodny.

Solmund, Sæmund, Sigfred, Sigfus, Sigmund, Sigurd, Sigvald, Sigvard, Stein, Steinar, Steinulv, Svein, Sverre, Sigvat, Sigfinn, Sævald. — Sigbjørg, Sigfrid, Signy, Sigrid, Sigvor, Sollaug, Solveig, Solvor, Svanhild, Sigrun, Sigdis, Soldis, Sunniva.

Ektevigde: 13. nov. i Totland: Sivert Didriksson Isane, Brobakke, og Marta Jonasdtr. Otneim, Selje. — 14. nov. i Rugsund: Olaf Olsson Virkesdal, Evenvik, og Marta Nilsdtr. Nyborg, Berle. — 27. nov. i Nykyrkja, Bergen: Torstein Hermundsson Flåm, Aurland, og Marta Olsdtr. Gilleshammer. — 2. des. i Starheim: Kristian Knutsson Horn og Rakel Johansdtr. Kleivedal, Nord-Vågsøy.

Gudstenester og sundagspreiker:

17. januar: Davik og Torheim.

24. — Rugsund og Levdal.

31. — Aalfot og Kjølssdal.

7. februar: Davik og Totland.

Ved alle gudstenester i kyrkjene altargang um nokon ynskjer det.

Ved kollekt i Berle 6. desember til Indremisjonen kom inn kr. 32.64.

Til sanitetsforeininga er kome inn: Basarar: Haus kr. 110.50; Maurstad og Rimstad 102.65; Kjølssdal 186. — Medlemspengar: Aalfot 41.50; Maurstad 1.00; Rimstad 14.00. — Maiblomar: Rimstad 10.00. — Jolemerke: Sparebanken 6.00.

Kontingent er betalt av: **Davik:** Hans K. Indredavik 6 kr., M. Haslerud 4, Ane Bøen 2, Jonas Askeland, Simon A. Bakke, Helga Lien 2.50. — **Hamnen:** Ivar Haynen, Søgmi Hunskaar, Østen Nygård 3, Einar Hunskaar, Elise Hunskaar 2. — **Tytingvåg:** Iver Furenes, Karolus Furenes 2, Lars A. Tytingvåg 3. — **Leirgulen:** Iver Bortneskær 2.50, Matias Blålid 3. — **Kjølssdal:** P. Johansen 2. **Rimstad:** Reiel Fagerlid 5, Rasmus L. Rimstad 2, Mons Myklebust 3. — **Berle:** D. Hessevik 2.50. — **Bortne:** Lærar Torheim 3, Anne H. Bortne 2. — **Utanbygds:** Andreas L. A. Blindheimsvik, Vigra 2, Marie Loen, Loen 2.50, Arnoldus Lem 3.

Hjarteleg takk til alle.

Med Kirkebladet har det, når ein ser burt frå den lange, leide stansen i sumar, gått bra ogso det siste året. Det ser ut til at rett mange har interesse for bladet, og dei syner dette ved å stydja det økonomisk. Sjølv sagt er det nokre som ikkje betalar, sume av mangel på midlar, andre av mangel på interesse. Dei som verkeleg ikkje har råd å betala sender eg med glede bladet gratis, og dei som ikkje bryr seg med å betala fordi dei ikkje har interesse for slike ting, dei treng kan henda allermest til å få eit gudsord inn i heimane sine. — Gildt vilde det vera um fleire vilde vera medarbeidarar i bladet, ved å skriva i det og ved å gjeva meg meiding um basarar, møte o. s. v. — Rekneskap for 1931 kjem i neste nummer.

Eg ynskjer alle bladet sine lesarar eit godt og velsigna nyår!

Kristentro og vantro.

En vantro læge sa spottende til en prest: »De preker jo for å redde sjele, ikke sandt? Men har De da nogensinne sett en sjel?» »Nei«, svarte presten. »Eller har De hørt en sjel?» »Nei«. »Eller smakt en sjel?» »Nei«. »Eller luktet den?» »Nei«. »Eller følt en sjel?» »Ja det har jeg«, sa presten. »Vel«, sa lægen, »der er altså 4 stemmer mot 1, at der ikke fins nogen sjel.«

Da sa presten til lægen: »De er jo doktor og skal helbrede legemets smerter, ikke sant? Men har De da nogensinne sett en smerte?» »Nei«. »Eller hørt en smerte?» »Nei«. »Eller smakt den?» »Nei«. »Eller luktet den?» »Nei«. »Eller følt en smerte?» »Ja«. »Vel«, sa presten, »der er altså 4 stemmer mot 1 for at der ikke fins nogen smerte. Allikevel tror og vet De at der eksisterer smerte, og jeg tror og vet at der eksisterer en sjel.«

*

En motstander av kristendommen som hette Bradlaugh utfordret en engelsk predikant og parlamentsmedlem Hughes til diskusjon om den kristne tro. Utfordringen blev øieblikkelig mottatt, men Hughes satte følgende befigelser: »I retten blir aldri en dom avsagt bare på grunnlag av den ene parts fremstillinger. Dommeren anstrenger sig til det ytterste for å få frem uttalelser fra de vitner som virkelig kjenner til saken. Jeg vil derfor ta med mig til diskusjonen hundre menn og kvinner som selv har funnet frelse og hjelp ved den kristne tro, så kan de avlegge sitt vitnesbyrd. De på Deres side skal så også bringe hundre vitner, som på samme måte er blitt hjulpet ved den lære som De forkynner.«

Diskusjonen blev avlyst.

*

Den store svenske dikter August Strindberg avlegger i sin siste bok følgende bekjennelse: Rent ut sagt: jeg tilskriver alle mine ulykker denne ene årsak, at jeg har vært gudløs. Et menneske som har avbrutt forbindelsen med Gud kan ikke motta nogen velsignelse, og alle ord om å være sin egen lykkes smed er avner. »Om Herren ikke bygger huset, arbeider de forgjeves som bygger derpå.« Det er den hele sannhet.

At også det troende menneske kan rammes av ulykker, det vet vi. Men det føles på en annen måte; det er prøvelser som mottas, går forbi og efterlater fred og lykke. Forbandelse hviler over alt hvad et gudløst menneske tar fatt i. Ingen ting holder stand, ingen ting trives hos den gudløse. — Jeg kunde jo nok til min undskyldning nevne min ungdoms vantro lærere o.s.v. Men jeg vil ta skylden selv; så finner jeg kanskje en som vil bære den for mig.

*

Den franske filosof Lepaux hadde tenkt ut en ny religion som helt skulde stemme med fornuften og som han selv syntes var aldeles utmerket, men allikevel var det så få som brydde sig noget om den. En dag traff den uheldige religionsstifter den berømte diplomat Talleyrand. Han fortalte denne om sitt uheld og bad om et godt råd. Talleyrand lot som om han hadde sympati for mannen og svarte: »Ja det er sannelig ikke en lett sak å stifte en ny religion. Jeg vet virkelig ikke, hvad råd jeg skal gi Dem. Men jeg får en idé. Her er noget De burde forsøke: De skal simpelthen la Dem korsfeste og så opstå fra de døde tre dager efter, — så vil det nok hjelpe.«

Kirkesangere i Davik.

1. I 1740, da Davik skulde bli eget prestegjeld bodde ved kirken »en gammel uduelig klokker« Tobias Tengell; han døde i 1749, 73 år gammel.
2. Kristen Rasmussen Haus fra 1749 til 1764, død 1779.
3. Kristen Hanssen Davikbakke, foregåendes svigersønn, fra 1764 til 1805.
4. Dennes sønn Hans Kristenssen til 1848.
5. Ole Pederssen Solem fra Hornindal, 1848—1852.
6. Lars Hanssen Hannesdal fra Haus prestegjeld 1852—1854.
7. Martines Bergessen Reksnes 1854—1860.
8. Johannes L. Rosenlund fra Vik i Sogn 1863—1891.